

"Slava" venită în trup

26 octombrie 2005

Donald K. Short

Părtășia de "natură divină" și eliberarea de păcat nu depind de sentimente, emoții, zel sau sinceritate, ci depind de "cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos." Această cunoaștere produce discernământ spiritual și transformă motivațiile greșite. Ea va oferi Laodiceei "alifia" discernământului spiritual și credința care lucrează prin "agape." Vestirea "evangeliei veșnice" și "terminarea lucrării" nu va fi înfăptuită prin planificare strategică. Această realizare nu este posibilă decât dacă vom fi captivați de slava Sa, iar ea va fi rezultatul percepției slavei Sale care este neprihănirea Sa. Pentru a fi schimbați, fiecare trebuie să avem ochii deschiși, pentru ca privind "cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului" (2 Corinteni 3:18).

Dar ce este această slavă care ne schimbă în același chip al Lui? Ucenicii au umblat zi de zi cu Isus, dar nu L-au văzut cu adevărat; au fost orbi. Au văzut în El un general de armată cu o capacitate extraordinară, care putea să hrănească și să îmbrace o armată pentru a cuceri Roma. Au văzut în El un medic ce putea să asigure sănătate națiunii. Au văzut în El regele ce urma să ocupe tronul lui David, dar nu au putut să vadă în El ceea ce era El cu adevărat.

Vederea lui Dumnezeu locuind în trup omenesc aproape i-a copleșit. "Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei?" (Marcu 6:3) Aceasta este rădăcina confuziei astăzi cu privire la Isus, Mântuitorul nostru. Dacă El a luat natura umană necăzută în păcat, ce se întâmplă cu noi, care suntem căzuți? Ce speranță mai avem? Noi nu suntem dispuși să credem că Dumnezeu a coborât la nivelul nostru pentru ca noi să putem fi schimbați și aduși la nivelul Lui, "schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă."

Ca și ucenicii atunci, astăzi noi avem nevoie să-L cunoaștem pe "singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu" (Ioan 17:3). Nicăieri în ceruri sau pe pământ nu este mântuire decât în El. El are ceva să ne ofere, iar valoarea darului este determinată de nevoia noastră cea mare, și darul se poate obține dintr-un singur loc.

Nu îndrăznim să considerăm că însușirile neprețuite care îl caracterizează și îl desemnează pe Isus ca Mântuitor ar fi exclusiv ale Sale. Am fi lipsiți de orice speranță dacă am îndrăzni să credem că alegerea pe care a făcut-o El în "trup" de a nega "eul" și de a-și purta zilnic crucea ar depăși capacitățile noastre.

Acest lucru ar putea fi explicat astfel: Când automobilele se strică, ele nu pot funcționa mai departe dacă piesele noi nu se potrivesc cu anul și modelul mașinii. Pentru original nu există înlocuitor. Componenta care a venit din cer pentru a vindeca omenirea, se potrivește fiecărui model pământesc. Cele două piese sunt făcute una pentru alta după același model. Ceea ce poate înlocui El este potrivit pentru a repara orice model de pe fața pământului. În această reparație va exista o apreciere pentru Proiectantul Divin, care sfidează aprecierea lumii. În cinstea dată Reparatoului și măreței Sale realizări, se va dovedi că fără El nu există speranță de refacere.

Hristos a străbătut tot drumul depravării noastre și a biruit, suportând durere și risc teribil, dar fără întinare. Riscul pe care L-a asumat Dumnezeu atunci când a creat această lume și când L-a trimis pe Hristos în trup omenesc pentru a o răscumpăra, trebuie înțeles și apreciat. Oricine poate înțelege riscul și primejdia pe care și le asumă un echilibrist, indiferent dacă se prăbușește sau nu. Drumul pe care L-a străbătut Isus implica un asemenea risc, dar El nu a căzut. Nu a fost un calmant care să liniștească mânia lui Dumnezeu. Era soluția practică ce pătrunde la rădăcina problemei. "Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El" (2 Corinteni 5:21).